

Хмельницький національний університет

**ВИМОГИ ДО НАПИСАННЯ
КУРСОВИХ РОБІТ з дисципліни
«Теорія і методика дитячого та юнацького спорту»
Методичні рекомендації
для студентів спеціальності 017 «Фізична культура і спорт»**

*Затверджено на засіданні
кафедри теорії і методики
фізичного виховання і
спорту
Протокол №3 від 26.10.2018р*

Хмельницький
2019

Вимоги до написання курсових робіт з дисципліни «Теорія і методика дитячого та юнацького спорту» / Є.О. Павлюк, О.О.Солтик, В.Б.Базильчук, О.В.Базильчук – Хмельницький: ХНУ, 2019. – 33с.

Укладачі:

Павлюк Є.О., д. пед. наук, доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання і спорту (Хмельницький національний університет).

Солтик О.О., канд. наук з фіз.вих. та спорту, доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання і спорту (Хмельницький національний університет);

Базильчук В.Б., канд. наук з фіз.вих. та спорту, доцент кафедри фізичної терапії, ерготерапії (Хмельницький національний університет);

Базильчук О.В., канд. наук з фіз.вих. та спорту, доцент кафедри фізичної терапії, ерготерапії (Хмельницький національний університет).

Відповідальний за випуск: Солтик О.О., завідувач кафедри теорії і методики фізичного виховання і спорту, канд. наук з фіз.вих. та спорту, доцент

ВСТУП

В останні роки помітно зросла активність професорсько-викладацького складу у розробці різних напрямків удосконалення навчально-виховного процесу, а саме організації, змісту, і методики самостійної роботи студентів, формування у них навичок науково-дослідної діяльності.

Деякі студенти, особливо молодших курсів, вважають, що знання їм "повинні" дати викладачі. Ці студенти розуміють власну роль у навчальному процесі як пасивний приймач знань, що необхідні для складання іспитів та заліків. Такий підхід є помилковим, так як основне завдання вищої школи у розрізі кредитно-трансферної системи навчання полягає у формуванні вмінь вчитися, набувати знання, творчо ставитися до процесу їх одержання. Основний шлях придбання знань – самостійна робота студентів.

Освітньою програмою «Фізична культура і спорт» враховано забезпечення можливості здобувачів вищої освіти на підвищення професійної майстерності з теорії і методики дитячого та юнацького спорту та формування психолого-педагогічної компетентності до організації та реалізації тренувального процесу в умовах спеціалізованих дитячо-юнацьких закладах, на що і спрямована навчально-наукова діяльність над курсовою роботою, що передбачає такі *програми компетентності* як: здатність працювати в команді; здатність планувати та управляти часом; навички використання інформаційних і комунікаційних технологій; здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях; здатність забезпечувати формування фізичної культури особистості; здатність проводити тренування та супроводження участі спортсменів у змаганнях; здатність визначати заходи з фізкультурно-спортивної реабілітації та форми адаптивного спорту для осіб, що їх потребують; здатність до розуміння ретроспективи формування сфери фізичної культури і спорту; здатність здійснювати навчання, виховання та соціалізацію людини у сфері фізичної культури і спорту, застосовуючи різні педагогічні методи та прийоми; здатність аналізувати прояви психіки людини під час занять фізичною культурою і спортом; *програми результати навчання*: здійснювати аналіз суспільних процесів у сфері фізичної культури і спорту, демонструвати власне бачення шляхів розв'язання існуючих проблем; спілкуватися українською та іноземною мовами у професійному середовищі, володіти фаховою термінологією та професійним дискурсом, дотримуватися етики ділового спілкування; уміти обробляти дані з використанням сучасних інформаційних та комунікаційних технологій; показувати навички самостійної роботи, демонструвати критичне та самокритичне мислення; мати базові знання з проведення досліджень проблем фізичної культури і спорту, підготовки та оформлення наукової праці; здійснювати навчання

руховим діям та розвиток рухових якостей людини в умовах різних форм організації занять фізичними вправами; аналізувати процеси становлення та розвитку різних напрямів спорту, олімпійського руху та олімпійської освіти на міжнародному та національному рівнях; застосовувати у професійній діяльності знання анатомічних, фізіологічних, біохімічних, біомеханічних та гігієнічних аспектів занять фізичною культурою і спортом; знати та розуміти сутність, принципи, методи, форми та організацію процесу навчання і виховання людини; аналізувати психічні процеси, стани та властивості людини під час занять фізичною культурою і спортом.

Специфіка навчання у вищій школі полягає насамперед в тому, що потребує продуманої організації самостійної роботи студентів, яка забезпечує успішне оволодіння не тільки програмним матеріалом але і навичками дослідницької, творчої діяльності. У відповідності до цього положення дуже важливе значення має такий вид самостійної роботи студентів, як виконання курсових робіт.

Завдання методичних рекомендацій – надати допомогу студентам при виконанні курсових робіт, написанні наукових статей.

Методичні рекомендації складаються із вступу, трьох розділів, висновків, переліку посилань.

У першому розділі "Загальні положення" наводяться основні нормативні положення.

Розділ "Мета та характер наукових робіт" присвячено розкриттю мети і завдань, що ставляться до виконання курсових робіт та наукових статей, їх типологічним особливостям. У цьому розділі наводяться зразки завдань для курсової роботи.

Третій, основний розділ "Структура наукової роботи" присвячено рекомендаціям щодо поетапного виконання курсової роботи, наводяться зразки оформлення деяких її елементів.

До роботи включені основні публікації з проблеми виконання курсової роботи.

Додатки містять орієнтовну тематику курсових робіт, що пропонуються студентам спеціальності 017 «Фізична культура і спорт».

1 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Курсові роботи є важливим етапом навчання, які підтверджують вміння студентів проводити наукові дослідження. Якість виконання курсових робіт визначають рівень підготовки студента до проведення наукової роботи, здатність планувати, здійснювати та описувати результати наукового дослідження. Вимоги, які висуваються до структури курсової роботи або наукової статті мало чим відрізняються одне від іншого. Зміст всіх цих праць складається з визначення актуальності, огляду літератури з обраної теми, вибору і опису методик дослідно-експериментальної роботи та її бази. Але глибина дослідження, повнота його опису в курсовій роботі, звичайно, будуть різними. Це все задається метою і завданнями, які ставляться перед дослідником. Що стосується наукової статті, то вона може бути написана за результатами науково-дослідної роботи, яка проводилась у процесі виконання курсової роботи. В ній у стислій формі відображаються основні структурні елементи вищезазначеної праці.

Згідно із програмою навчання студентам спеціальності „Фізична культура і спорт” необхідно виконати курсову роботу з теорії і методики дитячого і юнацького спорту. Тематика робіт розробляється викладачами у відповідності до змісту курсу і пропонується студентам, які, за власним бажанням, обирають конкретну тему.

Курсова робота виконується українською мовою. Вона повинна, як правило, бути рукописним способом або за допомогою комп'ютера на одній сторінці білого аркуша паперу формату А4 (210x297 мм). Обсяг курсової роботи – до 35 друкованих сторінок формату А4. Рукописним способом висота літер не менше 2,5 мм. Список переліку посилань – 15-30 назв. Береги зліва – 2-2,5 см, зверху і знизу – з 2 см, справа – 10 см. На сторінці не більше 40 рядків. При друкуванні роботи за допомогою комп'ютера використовується шрифт Times New Roman 14 пунктів з полуторним міжрядковим інтервалом. Якщо роботу виконано іноземною мовою, після висновків до неї додається анотація українською мовою на 3 – 4 сторінки.

Захист курсової роботи проводиться перед комісією в складі 2 – 3 викладачів кафедри перед початком екзаменаційної сесії. До складу комісії входить і керівник курсової роботи. За результатами захисту комісія оцінює роботу студента як "незадовільно", "задовільно", "добре", "відмінно". Оцінка за курсову роботу враховується в загальний підсумок навчання студента.

2 МЕТА ТА ХАРАКТЕР КУРСОВИХ РОБІТ

Метою виконання курсової роботи є:

- узагальнення, поглиблення та закріплення знань з теорії і методики дитячого та юнацького спорту, медико-біологічних дисциплін, дисциплін із видів спорту;
- набуття умінь критичного аналізу науково-дослідної літератури, педагогічного досвіду, джерел інформації з питань фізичної культури та спорту, дитячого та юнацького спорту;
- опанування навичками планування і проведення дослідно-експериментальної роботи, самостійного оцінювання отриманих результатів, обґрунтування висновків і рекомендацій.

Виконання курсової роботи починається з отримання теми. Тема роботи може бути обрана із запропонованих або бути ініціативною, узгодженою з науковим керівником.

Курсові роботи повинні відображати вміння студентів користуватися науковою літературою, аналізувати стан розвитку проблем фізичної культури і спорту, розробляти рекомендації щодо удосконалення методики проведення занять чи тренувань, формулювати певні висновки тощо.

Вибір теми закінчується тим, що студент повинен отримати завдання. В ньому вказується основні розділи роботи, їх зміст, термін виконання тощо.

У разі несвоєчасного виконання роботи студентом його не допускають до захисту курсової роботи у встановлені розкладом терміни. Навіть якісно виконана робота але не у встановлений термін, без поважних причин, не може бути оцінена вище ніж на "задовільно".

3 СТРУКТУРА КУРСОВОЇ РОБОТИ

Робота над виконанням курсової роботи починається із складання робочого плану. Це здійснюється за допомогою наукового керівника. Крім того, науковий керівник надає рекомендації щодо підбору необхідної літератури, довідкових, архівних і статистичних матеріалів та інших джерел за темою; проводить систематичні консультації; оцінює зміст виконаної роботи чи її частин; дає згоду на подання роботи на захист.

Робочий план має довільну форму. Як правило, такий план складається із переліку питань, об'єднаних внутрішньою логікою дослідження теми. Такий план використовується на перших етапах виконання роботи, для того, щоб мати загальну уяву про послідовність проведення дослідження і його виклад.

Логічна послідовність диктує розкриття сутності завдання. Поки не розроблений перший розділ, не можна переходити до другого.

Важливо навчитися знаходити в будь-якій роботі головне, те, на чому треба зосередити увагу. Це дасть змогу знайти оптимальні шляхи вирішення поставлених завдань.

Основними елементами кожного наукового документа, в тому числі, курсової роботи, є:

- обґрунтування актуальності дослідження;
- визначення мети, завдань, об'єкту дослідження;
- визначення методики проведення дослідження;
- розкриття процесу дослідження;
- формулювання висновків.

Структура та складові частини курсової роботи :

- а) титульний аркуш;
- б) зміст;
- в) перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів (якщо вводяться нові, не загальноприйняті);
- г) вступ;
- д) основна частина:
- е) висновки.
- ж) список використаних джерел
- з) додатки.

3.1 Титульний аркуш

Титульний аркуш є першою сторінкою текстових документів і править за основне джерело бібліографічної інформації, необхідної для обробки і пошуку документа.

Титульний аркуш виконують на аркуші формату А4, він містить дані, які подаються у такій послідовності: повна назва міністерства, навчального закладу, факультету та кафедри, на якій виконується курсова робота; тема роботи (наводиться без скорочень великими літерами); прізвище, ініціали керівника та його посада і науковий ступінь; прізвище, ініціали студента та номер групи, в якій він навчається; рік захисту роботи. Титульний аркуш виконується тільки друкованим способом (див. додаток А).

3.2 Зміст

Зміст роботи пишеться на окремому аркуші, який не нумерується. Його подають на початку курсової роботи з найменуваннями та номерами початкових сторінок усіх розділів, підрозділів і пунктів (якщо вони мають заголовок). Слово "Зміст" записують у вигляді заголовка симетрично до тексту великими літерами. Назви всіх структурних елементів, включених в зміст, записують з першої великої літери. Приклад оформлення змісту курсової роботи наведено в додатку Б.

3.3 Перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів

Цей розділ може бути у курсовій роботі в тому разі, коли в ньому є необхідність. Якщо в роботі вживається специфічна термінологія, а також використано мало відомі скорочення, якщо автором пропонуються нові символи, позначення і таке інше, то їх перелік треба подати у вигляді окремого списку, який розміщують після змісту перед вступом.

Перелік друкується двома колонками. В лівій колонці за абеткою наводиться умовне позначення, символи, одиниці, скорочення чи терміни, а в правій - їх детальне розшифрування. Наприклад:

BC – вибухова сила;

IP – інтенсивність роботи;

МСВ – метод стандартизованої вправи.

Вживання спеціальних термінів використовується при дотриманні таких правил:

- не можна одним терміном називати різні поняття і навпаки, однакові поняття різними термінами;

- вживати іноземні слова та терміни у випадках коли вони є міжнародними, без них важко обійтись при викладенні наукових фактів, це скорочує кількість слів;

При скороченні слів треба пам'ятати, що:

- допускаються скорочення слів "і т.д." – і так далі, "і т.п." – і тому подібне, "та ін." – та інше;

- не можна скорочувати слова: "так як", "так званий", "таким чином", "так що", "тому що", "наприклад", тощо;

- не прийнято виконувати скорочення шляхом довільного з'єднання слів (наприклад: спортивне тренування — спорттренування, спеціальне завдання - спецзавдання тощо);

- посилання на інші сторінки роботи або на таблиці, малюнки даються із скороченням вказуючи їх порядковий номер ("див.32", "табл.4", "рис.2"). Скорочення "див." вживається у тих випадках, коли у тексті посилаються на самостійний розділ роботи, на віддалений таблицю, рисунок.

3.4. Вступ

У вступі курсової роботи повинні розкриватися в певній послідовності:

- актуальність теми;
- мета роботи;
- об'єкт та предмет дослідження;
- завдання роботи;
- методи дослідження;
- структура і обсяг роботи.

"Вступ" починається з третьої сторінки. Обсяг вступу не повинен перевищувати 2 – 3 сторінки.

При розкритті **актуальності** важливо визначити, чим зумовлена необхідність проведення дослідження. Слід показати на скільки висвітлена ця проблематика у науковій літературі, тобто, приводяться посилання на вчених, які вивчали окремі питання, у чому стоїть проблема у майбутньому вивченні цього напрямку.

При формулюванні **мети** дослідження важливо не відхилитися від теми, бо чіткість мети сприяє цілеспрямованому виконанню курсової роботи. Найчастіше метою може бути:

- визначення зв'язків між певними явищами, процесами тощо;
- виявлення залежностей між деякими факторами;
- визначення умов ефективності процесів;
- встановлення закономірностей, тенденцій, спрямованості розвитку;
- визначення критеріїв розвитку здатностей, здібностей тощо.

Далі формулюється **об'єкт і предмет** дослідження. Необхідність розрізнення об'єкта і предмета дослідження визначається тим, що педагогічна діяльність дуже різноманітна. Тому треба розрізнати, з одного боку, всю об'єктивну сферу, на яку звернено увагу дослідника, а з іншого на те, відносно чого він повинен одержати нове педагогічне знання.

Визначаючи об'єкт дослідження, потрібно дати відповідь на запитання: що розглядаємо? Тобто, об'єкт - це процес, або явище, що породжують проблемну ситуацію в обрані для вивчення. А предмет означає аспект розгляду, дає уявлення про те, як розглядається об'єкт, які нові відношення, властивості, аспекти, і функції об'єкта розкриває це дослідження.

Мета та предмет обумовлюють визначення конкретних **завдань дослідження**. Вони дають уявлення про те, на що буде спрямоване дослідження, яким чином буде розкрита мета.

У кінці вступу приводяться дані щодо **структури** (скільки розділів, підрозділів, параграфів має курсова робота; основні питання які розглядаються у вказаних розділах), **обсягу** роботи (кількості сторінок, таблиць, схем, графіків тощо) та кількості використаної літератури (окремо вказується кількість іноземних видань).

3.5. Основна частина

Оформлення основної частини:

- поділ на розділи, підрозділи, пункти, підпункти;
- заголовки та нумерація;
- переліки;
- оформлення таблиць та рисунків (якщо є)
- нумерація сторінок;

- суть основної частини курсової роботи

3.5.1 Поділ тексту

Текст за необхідністю поділяють на розділи. Розділи можна ділити на пункти або на підрозділи і пункти. Розділи, підрозділи, пункти і підпункти потрібно нумерувати арабськими цифрами і записувати з абзацного відступу. Розділи нумеруються порядковим номером без крапки (1; 2; 3), підрозділи - вказується номер розділу, до якого вони відносяться і після крапки ставиться його порядковий номер без крапки (1.1; 1.2; 1.3; 2.1; 2.2 тощо), пункти - це третій рівень структури і відповідно добавляється третя цифра до нумерації (1.1.1; 1.1.2; 1.1.3 тощо). Кожний номер пишеться з нового рядка, підрозділи та пункти з більшим відступом (див. додаток Б)

3.5.2 Заголовки та нумерація

Розділи, підрозділи повинні мати заголовки. Пункти і підпункти можуть мати заголовки. Заголовки мають чітко і коротко відображати зміст структурного елемента.

Заголовки треба починати з абзацного відступу, з великої літери без крапки в кінці, не підкреслюючи. Перенесення слів у заголовках не допускається.

Відстань між заголовком і подальшим чи попереднім текстом має бути:

- за машинописного способу – не менше ніж три інтервали;
- за машинного способу – не менше ніж два рядки;
- за рукописного – 15мм.

Відстань між заголовками розділу, і підрозділу – два інтервали, при виконанні рукописним способом – 8мм. Відстань між основами рядків заголовка приймають такою, як у тексті.

Сторінки курсової роботи і додатків, що входять до складу роботи, треба нумерувати арабськими цифрами, додержуючись наскрізної нумерації впродовж усього документа.

Номер сторінки документа, який виконаний на аркушах формату А4, проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.

Титульний аркуш включають до загальної нумерації сторінок. Номер сторінки на титульному аркуші не проставляють.

Рисунки і таблиці, розміщені на окремих сторінках, включають до загальної нумерації сторінок.

3.5.3 Переліки

У пунктах або підпунктах можуть бути наведені переліки. Перед переліком ставлять двокрапку.

За наявності у тексті переліків одного рівня підпорядкованості, на який не посилаються, перед кожною позицією ставлять дефіс.

За наявності в тексті переліків різних рівнів підпорядкованості найвищим рівнем є перелік, який позначають малими літерами української абетки, середній рівень позначають арабськими цифрами, найнижчий – дефісом. Після цифри або літери, якою позначено певну позицію переліку, ставлять круглу дужку.

Текст кожної позиції переліку треба починати з малої літери з абзацного відступу відносно попереднього рівня підпорядкованості.

3.5.4 Оформлення таблиць та рисунків

Таблиці використовують для кращого унаочнення та зручності порівняння показників. Цифрові дані треба оформлювати як таблицю, що звичайно повинна мати форму, наведену на рисунку 1.

Таблиця _____ - _____
номер назва таблиці

На кожену таблицю має бути посилання в тексті, при посиланні треба писати слово «таблиця» із зазначенням її номера.

Таблиці, крім таблиць додатків, треба нумерувати в межах розділу арабськими цифрами. У такому разі номер таблиці складають з номера розділу та порядкового номера таблиці в цьому розділі, відокремлених крапкою.

Дозволяється наскрізна нумерація таблиць, крім додатків.

Якщо в документі одна таблиця, її позначають «Таблиця 1» або «Таблиця А.1», якщо вона наведена в додатку А.

Назва таблиці повинна відображати зміст таблиці, бути конкретною і стислою. Якщо з тексту можна зрозуміти зміст таблиці, дозволено не давати їй назву.

Назву таблиці пишуть з першої великої літери і розташовують над таблицею (починаючи над верхнім лівим кутом).

Якщо частину таблиці перенесено на іншу або ту саму сторінку, назву подають тільки над першою частиною таблиці, над іншими її частинами подають тільки номер таблиці з таким написом (починаючи над верхнім лівим кутом, з першої великої літери) (табл 2):

«Продовження таблиці _____» - на тій самій сторінці чи на
Номер таблиці

подальших сторінках;

«Кінець таблиці» _____» - на тій самій сторінці чи на останній
Номер таблиці

сторінці, де розміщено таблицю.

Таблиця _____

1	2	3	4	5	6

Продовження таблиці _____

1	2	3	4	5	6

Кінець таблиці _____

1	2	3	4	5	6

Заголовки колонок та рядків таблиці треба писати з великої літери, підзаголовки колонок – з малої літери, якщо вони становлять одне речення із заголовком колонки, або з великої літери, якщо вони мають самостійне значення. У кінці заголовка чи підзаголовка крапку не ставлять.

Розділяти заголовки чи підзаголовки колонок діагональними лініями не допускається. Заголовки колонок записують здебільшого паралельно рядкам таблиць. За потреби можна розташувати заголовки колонок перпендикулярно до рядків.

Допускається нумерувати колонки таблиці арабськими цифрами. Якщо нумерують показники, параметри чи інші дані, чергове число потрібно зазначати в першій колонці таблиці, безпосередньо перед їх назвою. Перед числовими значеннями величин і позначенням типів, марок продукції тощо чергове число не ставлять.

Таблиця _____

Кількість занять	Юнаки	Дівчата
	КГ n=32, %	КГ n=32 %
1 Систематично відвідують	9,4	3,1
2 до 3 днів	12,5	15,7

Таблицю залежно від її розміру подають відразу після тексту, де на неї посилаються, або якнайближче до першого посилання (на черговій сторінці), а за потреби – у додатку.

3.5.4.1 Правила заповнювання таблиць

У заголовку колонки або рядка одиницю фізичної величини пишуть після назви цієї величини, між ними ставлять кому.

Якщо всі показники, наведені в колонках таблиці позначені однією одиницею фізичної величини, її позначення розташовують праворуч, а для таблиці, поділеної на частини - над кожною.

Якщо в більшості колонок таблиці наведено показники в однакових одиницях, наприклад у кілограмах або кількості, над таблицею треба зазначити показника та назву його одиниць, наприклад «Масу у кілограмах». У заголовках решти колонок треба подавати назви позначення одиниць фізичних величин, в яких їх використовують

Щоб скоротити текст заголовків та підзаголовків поняття можна замінювати літерними позначеннями ГОСТ 2.321-84, стандартів комплексу ДСТУ 3651-97 або інші, якщо їх пояснено в тексті або в рисунках, наприклад: l - довжина, h - висота.

Обмежувальні поняття «більше», «менше», треба подавати в одному рядку або колонці таблиці перед показником позначення його одиниці фізичної величини.

Таблиця

Діаметр A	$m \pm 0,3$	$m \pm 0,5$
4	7,0	5,0
5	8,0	6,0
6	10,0	7,5
8	12,0	9,2
10	16,0	11,2
11	8,0	13,3

Текст, який повторюється в рядках, що чергуються з цифрами, замінюють лапками.

Таблиця

Діаметр м'яча	
Від	70см до 85см включ.
Понад 85 » 100	»
» 120 » 140	»

Зазначаючи в таблиці інтервал чисел, який охоплює всю послідовність певного числового ряду, перед числами друкують «Від ... до ... включно» «Понад ... до ... включно». Дозволено також між початковим і кінцевим числами ставити знак «тире» (рисунок 6).

Таблиця

Показники змагальної діяльності	Амплуа гравців		
	центральний	півсередній	кутовий
Кидки м'яча, за гру	25-30	20-25	10-12
Передачі м'яча, за гру	40-45	50-55	25-35

Щоб пояснити окремі дані таблиці, їх треба відмічати надрядковим знаком виноски. Якщо в таблиці є виноски й примітки, спочатку подають виноски, потім - примітки.

Числове значення показника треба вписувати на рівні першого рядка його назви. Значення показника у формі тексту та текст інших колонок – на рівні першого рядка його назви.

Таблиця

Тести	У метрах		
	відмінно	добре	задовільно
1 Кидок м'яча на дальність з місця*	45	40	35
2 Кидок м'яча на дальність з розбігу**	55	50	45
*зараховується краща спроба з трьох виконаних			
**виконується з розбігу у три кроки			

Цифри в колонках таблиці треба писати так, щоб розряди чисел у колонці були розташовані один під одним, якщо вони належать до одного показника. В одній колонці потрібно зберігати здебільшого однакову кількість десяткових знаків для всіх значень величини.

Таблиця

Зріст, см	Маса, кг,	
	чоловіки	жінки
175	75,5	65,5
190	90,5	80,5

За наявності невеликого за обсягом цифрового матеріалу його

доцільно оформляти як текст, а не таблицю, розташовуючи цифрові дані колонками.

Приклад

Темпи приросту показників фізичної підготовленості гравців «команди А» вищі ніж у гравців «команди Б»: швидкісно-силові якості 5,5%, загальна витривалість 3,2% спритність 6,4%.

3.5.4.2 Оформлення рисунків

Усі графічні матеріали (ескізи, діаграми, графіки, схеми, рисунки, креслення, фотознімки тощо) повинні мати однаковий напис «Рисунок».

Рисунки треба розміщувати в документі безпосередньо після тексту, де вони згадуються вперше, або на наступній сторінці. На всі рисунки мають бути посилання в тексті.

Рисунки, розміщені в тексті, мають відповідати вимогам стандартів Єдиної системи конструкторської документації (ЄСКД) і Єдиної системи програмної документації (ЄСПД).

Фотознімки, розміром менші від формату А4, мають бути наклеєні на аркуш білого паперу формату А4 або на форму 9а ГОСТ 2.106-96.

Рисунки треба нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу, крім додатків. Номер рисунка складається з номера розділу і порядкового номера рисунка в цьому розділі, відокремлених крапкою.¹

Приклад

Рисунок 2.4 Рисунок 5.6

Якщо рисунок один, то позначається «Рисунок 1». Дозволяється нумерація рисунків наскрізна, за винятком додатків.

Рисунки кожного додатка мають окрему нумерацію, що складається з літери позначення додатка та порядкового номера рисунка в цьому додатку, відокремлених крапкою.

Приклад

Рисунок А.3

Рисунки можуть мати назву, яка повинна відображати його зміст, бути конкретною і стислою.

Назву рисунка пишуть з великої літери і розташовують під ним.

Приклад

Рисунок 1.3 – Схема розміщення гравців

Рисунок може мати пояснювальні дані, які подають безпосередньо після графічного матеріалу перед назвою рисунка. Приклад наведено на рисунку 1.

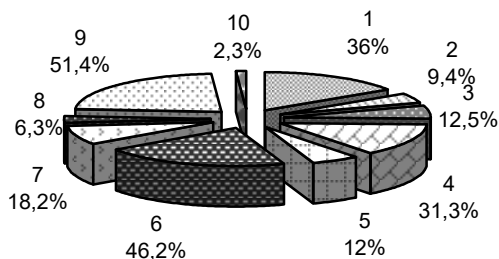


Рисунок 1 Мотиви учнів експериментальної групи, які спонукають відвідувати заняття з фізичного виховання

Примітки: варіанти відповідей 1 – зміцнення та збереження здоров'я; 2 – зняття втоми; 3 – активізація розумової діяльності; 4 – підвищення працездатності; 5 – виховання волевих якостей; 6 – формування гарної статури; 7 – покращення настрою; 8 – отримання залікової оцінки; 9 – спортивні досягнення

Рисунок виконують на одній сторінці. Якщо він не вміщується на одній сторінці, можна переносити на інші сторінки, розташовуючи назву рисунка на першій сторінці, пояснювальні дані – на кожній сторінці, і під ними позначають:

**Рисунок _____
пояснювальні дані**

В основній частині курсової роботи необхідно показати:

- порівняльний аналіз літературних джерел з приводу розгляду проблеми та її вирішення вченими у різні часи (враховуючи соціально-економічний стан);
- характеристика складових проблеми і їх детальний аналіз з конкретними позитивними та негативними сторонами;
- визначення шляхів, умов, змісту, форм, методів, тощо досягнення позитивного результату;
- на основі попереднього аналізу розробка схеми (структури, моделі тощо) діяльності, дій і таке інше;
- пропозиції щодо місця, часу, контингенту, тощо з приводу реалізації розробленого.

3.6 Огляд літератури за темою дослідження

При виконанні огляду літератури необхідно звернути увагу на підбір джерел, які доцільно розглянути. Як правило, до літератури, що використовується при виконанні курсових робіт, відносяться монографії, довідники, статті у наукових журналах, державні документи тощо. Підручники, за якими студенти опановують ті чи інші дисципліни, можуть використовуватись тільки для визначення основних положень, закономірностей, зв'язків, що допомагає при складанні структури тобто змісту роботи. Тому посилання на такі джерела недоречні.

Підбір літератури проводиться таким чином:

- ознайомитись з тематичним каталогом бібліотеки і за назвами вибрати ті джерела, що відносяться до об'єкту дослідження, виписати бібліотечний код, прізвище автора, назву і замовити книги у бібліотекаря;
- переглянути вибрану літературу, тобто прочитати анотацію, зміст, вступ і якщо в даній роботі є відповідні до визначеного об'єкту та предмету дослідження відомості, то треба більш докладно вивчити це джерело;
- визначити, чи є ще публікації у цього автора. Для цього переглянути алфавітний каталог бібліотеки, бо інколи за назвою не правильно визначають місце у тематичному каталозі;
- щоб ознайомитися з останніми дослідженнями, треба переглянути галузеві періодичні видання. Це зручно зробити, передивившись перелік публікацій, який, як правило, наводиться у останньому номері за рік цього періодичного видання;
- якщо статті деяких авторів викликають певний інтерес щодо теми дослідження, знов таки повернутися до алфавітного каталогу і передивитися, які публікації ще є у даного автора.

Для більш повного аналізу відібраних джерел треба уважно їх прочитати, виконати анотацію певних розділів, або законспектувати їх.

Якщо у публікації є визначення, на які необхідно спиратися при побудові логіки дослідження, то ці визначення можна процитувати. При цьому важливо не забути виписати всі вихідні дані публікації, тобто виконати бібліографічний опис документа, і вказати на якій сторінці знаходиться цитата.

Рекомендується всі нотатки виконувати на окремих аркушах з однієї сторони. У разі потреби їх можна розрізати і склеїти у логічній послідовності.

Вивчаючи літературні джерела не намагайтеся запозичити матеріал. Треба обдумувати знайдену інформацію. Цей процес триває протягом усієї роботи над темою, тоді власні думки, які виникають в ході знайомства із різними науковими працями, стануть основою для отримання нового знання. Звичайно використовується не вся інформація, що є у певному джерелі, а тільки та, що має безпосереднє відношення до теми роботи.

Виписки, які виконуються у процесі аналізу літератури, оформлюються таким чином, щоб ними легко було користуватися у подальшому: Розроблюючи велику проблему треба вміти розділяти її на частини, кожну з яких продумувати в деталях. Можливо, частина отриманих даних виявиться непотрібною, тому необхідний їх ретельний відбір і оцінювання. При аналізі літератури треба добирати не будь-які, а тільки наукові факти.

Точність наукового факту визначається об'єктивними методами і характеризує сукупність найсуттєвіших прикмет предметів, явищ, подій тощо. Об'єктивність наукового факту визначається ступенем його використання в науці та на практиці. Що стосується достовірності наукових фактів, то вона значною мірою залежить від достовірності першоджерел, від їх цільового призначення і характеру їхньої інформації. Очевидно, що офіційні видання, опубліковані від імені державних організацій, установ і відомств, містять матеріали, достовірність яких не викликає сумнівів.

Крім цього є і інші джерела з високим ступенем достовірності інформації. Серед них: монографія - наукове видання, що містить повне і всебічне дослідження якоїсь проблеми; науковий збірник матеріалів наукової чи науково-практичної конференції; науковий збірник дослідницьких матеріалів установ, навчальних закладів або наукових товариств; наукова стаття; описи винаходів. Усі вони мають принципове наукове значення і практичну цінність для написання курсової роботи.

Логіка викладу аналізу літератури може бути різною: від "розчленування" конкретних наукових праць до узагальнень і висновків з проблеми на основі декількох робіт; або навпаки – від з'єднання виділених ознак у єдине ціле до характеристики окремих шляхів їх реалізації. Доцільно для побудови логіки кожний розділ чи пункт плану для себе розділити на підпункти.

Однією з форм фіксації фактичного матеріалу є цитати. Органічно вплетені в текст, вони складають невід'ємну його частину. Цитати використовуються для того, щоб точно передати думку автора першоджерела при зіставленні різних точок зору тощо. Вони слугують опорою для аналізу і синтезу інформації. Тому, як правило, цитуються конкретні наукові закони, закономірності, правила, визначення, характеристики тощо. Немає сенсу цитувати розмірковування автора щодо тих чи інших положень. Такі розмірковування та судження доречно робити власноруч. Науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст, бо найменше скорочення наведеного витягу може змінити сенс, закладений автором.

Загальні вимоги до цитування:

- текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі;
- цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без переключень думок автора;

- кожна цитата обов'язково супроводжується посиланнями на джерело;

- при непрямому цитуванні (переказі думок автора своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок автора, конкретним щодо оцінювання його результатів, і давати відповідні посилання на джерело;

- цитування не повинно бути надмірним, або недостатнім, бо те і інше знижує рівень наукової праці.

Для того, щоб вказати джерела цитат, різних даних застосовують бібліографічні посилання. Найчастіше використовують такі види посилань:

1) зроблені всередині тексту;

2) підрядкові, що розташовані унизу під рядками основного тексту;

3) розташовані в кінці кожного розділу або всієї роботи.

Перший варіант застосовується, як правило, у курсових, дипломних роботах та дисертаціях філологічного профілю. Другий і третій варіант доцільно використовувати при написанні наукової роботи психолого-природничого і технічного профілю.

Посилання, зроблені всередині тексту виконуються безпосередньо у рядку після тексту, до якого має відношення посилання, беруться у дужки. Обов'язково вказується сторінка, на якій знаходиться цитата. Наприклад: "Результатом діяльності дітей, спрямованої вчителем, є зміни у фізичному і психічному стані учнів, в їх знаннях, вміннях, навичках і поведінці." (Шиян Б.М. Методика фізичного виховання школярів. – Львів:Світ,1993. – С.9.).

Підрядкові посилання виконуються так: "Фізичне навантаження - це певна міра впливу фізичних вправ на організм тих, що займаються". Посилання в тексті на джерела, що розташовані вкінці роботи, слід зазначати порядковим номером згідно з переліком у квадратних дужках [32]. Якщо посилання здійснюється на декілька джерел одночасно, то пишеться: "у роботах [3,16,27]".

Курсова роботи є насамперед кваліфікаційною працею, її мові і стилю слід приділяти серйозну увагу. Саме мовно-стилістична культура наукової роботи найкраще виявляє загальну культуру її автора.

Існують певні традиції у спілкуванні вчених між собою як в усній так і в писемній мові. Хоча не слід думати про існування певних правил наукової мови. Можна говорити лише про деякі особливості наукового викладу матеріалу. Найхарактернішою ознакою наукової мови є формально-логічний спосіб викладу матеріалу.

Для наукового тексту є характерним наявність смислової завершеності, цілісності та зв'язності. Важливим засобом вираження логічних зв'язків є спеціальні функціонально-логічні засоби, що вказують на *послідовність розвитку думки* (спочатку, насамперед, потім, по-перше, по-друге, отже...), *заперечення* (проте, але, тим часом,

у той час як...), **причино-наслідкові відношення** (таким чином, тому, завдяки цьому, відповідно до цього, внаслідок цього, крім того...), **перехід від однієї думки до іншої** (раніше ніж перейти до, розглянемо, звернемося до, зупинимося на, перейдемо до, необхідно зупинитися на, необхідно розглянути...), **результат або висновок** (отже, як висновок, на закінчення зазначимо, все сказане має змогу, підсумовуючи, слід сказати...).

Ці та їм подібні слова не завжди прикрашають наукову працю, але вони є своєрідними дороговказами, які сповіщають про зміну напрямку думки автора. Читаючи наукову працю стає зрозумілим, що слова "насправді" або "дійсно" вказують, що інформація наведена далі є доведеною; "але", "навпаки", з іншого боку" попереджає про протиставлення; "бо" - пояснення. Слова "перейдемо до розгляду" можуть замінити заголовок, тобто поділяють текст на окремі частини, в той же час поєднуючи їх, роз'яснюючи внутрішню послідовність викладу.

Культура наукової мови визначається такими якостями: точність, ясність і стислість. Точність - головна умова забезпечення наукової і практичної значущості інформації, яка дається у тексті. Недоречно вжити слово може суттєво викривити значення написаного, призвести до подвійного тлумачення фрази.

Науковий текст характеризується тим, що його складають лише точні, отримані під час тривалих спостережень і наукових експериментів відомості і факти. Звідси основною прикметою наукової мови є цілеспрямованість та прагматизм. Різноманітні емоційні прояви відношень до тієї чи іншої проблеми є недоречними у науковій роботі. Не використовувється також замість прийнятих у даній науці термінів професійна лексика, тобто слова і вирази, поширені у певному середовищі. Наприклад: "на даний час", "на всі сто відсотків", "більша (менша) половина" тощо. Це є своєрідний жаргон. В основі такого жаргону лежить побутове уявлення про наукове поняття. (Шиян Б.М. Методика фізичного виховання школярів. – Львів:Світ,1993. – С.43.)

Бажано уникати неодноразового повторення слів та виразів у сусідніх реченнях. При перекладі фрази бажано користуватися фразеологічним словником, бо інколи дослівний переклад призводить до того, що нове речення не має ніякого сенсу.

Точність наукової мови забезпечується ще й дотриманням стилістичних норм і зв'язків слів у реченні. Порушення їх породжує неправильне тлумачення висловленої думки.

Вміння писати доступно і дохідливо визначають ще одну необхідну якість наукової мови - ясність. Особливо багато неясностей виникає там, де автор замість точних кількісних значень використовує слова і словосполучення з невизначеним або занадто узагальненим значенням. Ясність характеризується доступністю і дохідливістю, які нерідко називають простотою. Простота викладу сприяє тому, що

текст читається легко, тобто коли думка автора сприймається без ускладнень.

Проте не можна ототожнювати простоту і примітивність. Реалізація третьої якості наукової роботи - стислості – означає вміння уникнути непотрібних повторів, надмірної деталізації і „словесного сміття”. Кожне слово, кожний вираз служить меті поєднання точності із стислістю при розкритті сутності справи. Слова і словосполучення, які не несуть жодного смислового навантаження, повинні бути повністю виключення з тексту. Багатослів'я найчастіше виявляється у: вживанні зайвих слів; чужомовних слів, які дублюють українські; тавтології.

Стиль викладу наукової роботи - це безумовно монолог. Як правило він ведеться від третьої особи. Авторське "Я" ніби відступає на другий план, замість якого використовується "МИ". Це цілком зрозуміло, оскільки сучасну науку характеризують такі тенденції, як інтеграція, колективність, комплексний підхід до вирішення проблем. Вираз "МИ" дає змогу відобразити власну думку як думку певної групи людей, наукової школи чи наукового напрямку. Проте нагромадження в тексті виразу "МИ" породжує негативне враження. Тому більш доцільно використовувати зврати, що виключають наявність цього займенника. Застосовуються конструкції з невизначено-особовими реченнями ("проводять", "встановлюють"). Інколи використовується форма викладу від третьої особи ("Автор вважає..."), або речення з пасивними дієприкметниками ("розроблений", "виконаний").

Аналіз літератури закінчується висновками: які здобутки сучасної науки щодо теми дослідження; які проблеми теорії і практики існують; які шляхи та умови вирішення цих проблем тощо.

3.7 Література

Список використаних джерел – це обов'язковий елемент курсової роботи. До них відносяться монографії, довідники, статті у наукових журналах, державні документи тощо.

Дуже важливим є правильне оформлення бібліографічного опису використаних джерел. Бібліографічний опис джерел складають відповідно до чинних стандартів з бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний опис джерел складають мовою, на якій вони написані, їх розташовують в алфавітному порядку, прізвищ перших авторів або заголовків, об'єднавши у дві групи, спочатку наводяться всі джерела на українській мові і мовах ближнього зарубіжжя, потім дається список на мовах дальнього зарубіжжя, або у порядку появи посилань у тексті.

Джерелом для бібліографічного опису може бути титульна сторінка і випускні дані (як правило розміщені на звороті титульної сторінки). Елементи опису відокремлюються умовними розділовими знаками: крапкою, двома крапками, комою, крапкою з комою, тире, похилою лінією, двома похилими лініями тощо (див. додаток В).

3.8 Додатки

У додатки доцільно включати:

- допоміжні таблиці, графіки;
- зразки анкет, опитувальників, тестів;
- опис розроблених комп'ютерних програм, які використовувались при виконанні роботи;
- конспекти навчально-тренувальних занять;
- положення про змагання, протоколи;
- методичні розробки;
- рисунки, креслення майданчиків, тренажерів тощо;
- копії відповідних дипломів за участь у конкурсах наукових робіт, виставок, змагань (якщо високі показники на змаганнях є результатом відповідного наукового дослідження) тощо.

Кожний додаток повинен починатися з нової сторінки із зазначенням зверху посередині сторінки великими літерами слова «Додаток» і позначення. Додатки позначаються великими літерами української абетки, починаючи з А, за винятком Г', Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ь, наприклад «Додаток Д». Кожен додаток повинен мати назву, яку записують симетрично відносно тексту з першої великої літери окремим рядком.

У тексті документа на всі додатки повинні бути посилання. Усі додатки повинні бути перераховані в «Змісті» із зазначенням їх номерів та назв. Додатки повинні мати спільну з рештою документа наскрізну нумерацію.

Висновки

Висновки роботи дають змогу оцінити здатність студента узагальнювати, підводити підсумки, виділяти головне тощо. Найважливіша вимога до них – це стислість та ґрунтовність. У висновках не слід повторювати вступ, основну частину та висновки, які виконані в кінці кожного розділу, хоча останні є основою. Це не перелік видів роботи, виконаної автором курсової роботи (– проаналізовано...; – виконано...; – проведено... тощо).

При формулюванні висновків доречно в двох-трьох реченнях узагальнити основні теоретичні положення, що склали основу курсової роботи. Як правило, починають висновки таким реченням: "Проведене дослідження дозволило зробити такі висновки: ...", «Огляд літературних джерел свідчить про те, що...» та ін. Далі кожний висновок відокремлюють номером з дужкою або дефісом і починають з нового абзацу. В кінці доречно вказати основні напрямки подальшого дослідження.

Багаторічний досвід виконання курсових робіт підтверджує високу ефективність цього етапу навчання у розвитку самостійності, творчості студентів. Формування навичок наукового дослідження, що відбувається під час виконання курсових робіт, для більшості

студентів стає першим кроком в науку, допомагає становленню майбутніх науковців - аспірантів та пошукувачів.

Розширення наукового кругозору, яке відбувається під час виконання курсової роботи, допомагає студентам, майбутнім бакалаврам з фізичної культури і спорту опанувати загальні закономірності, тенденції та принципи розвитку науки, визначити міжпредметні взаємозв'язки, оволодіти методикою та методами наукового пошуку.

Виконання курсової роботи не є чимось простим, що вирішується за один день. Це вимагає кропіткої повсякденної праці, яка здійснюється протягом тривалого часу.

Дуже позитивно, коли студент вже на перших курсах визначається з напрямком наукової діяльності, обирає цікаву для нього тематику досліджень і розвиває її упродовж у сім років навчання у ЗВО. Допомогою в цьому може стати заняття з "Теорії та методики обраного виду спорту" в якому спеціалізується студент. Адже можна вивчати психолого-педагогічні аспекти розвитку особистості засобами того, чи іншого виду спорту, особливості загальнофізичного розвитку учнів на заняттях фізичної культури (курсова робота з теорії і методики дитячого та юнацького спорту), побудова макро- і мікроциклів тренувального процесу при підготовці спортсменів-розрядників у спортивній школі і нарешті, визначення взаємозв'язку між навчально-виховним процесом школи і спортивної секції, об'єднання їх в єдине ціле, визначення шляхів удосконалення розвитку особистості засобами фізичної культури і спорту - все це можливо розглянути у майбутньому в дипломній роботі.

Таким чином, чим раніше студент визначиться з напрямком наукового дослідження, тим легше йому у майбутньому буде виконувати дипломну (кваліфікаційну роботу) роботу.

Література

- 1 Бабанский Ю. К. Проблема повышения эффективности педагогических исследований / Ю. К. Бабанский. - М.: Педагогика, 1982. – 192 с.
- 2 Казанчан А. Ділова документація у вищій школі: Навчально-методичний посібник /А. Казанчан, О.Мішуков – Херсон, Айлант, 1999. – 246 с.
- 3 Контрольні і курсові роботи з теорії та методики фізичного виховання: Навчально-методичний посібник /Л.П.Сергієнко – Херсон: Наддніпрянська правда,1997.-71 с.
- 4 Начиненая С.В. Основы спортивной статистики. - К.: Вища школа, 1987. – 189с.
- 5 Певзнер Ю.Д. Современный математический аппарат в спортивно-педагогических и медико-биологических

исследованиях / Ю.Д. Певзнер, Г.П. Неминуций, А.В. Дукальская – Ростов-на-Дону, 1993. – 35 с.

6 ДСТУ3008-95. Документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура і правила оформлення; чинний 01.01.96. – К.: Держстандарт України, 1995. – 42с.

7 СОУ 207.01:2004. Текстові документи. Загальні вимоги; чинний 01.04.2005. – Хмельницький: ХНУ, 2004. – 40с.

Додаток А
Приклад оформлення титульного аркуша
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Кафедра теорії і методики фізичного виховання і спорту

Проблеми травматизму в гімнастиці

КУРСОВА РОБОТА

з ТМФВ

за VI семестр 2018--2019 н.р.

студента групи ФКС-17-1

Шевчука Олександра Івановича

Науковий керівник : к.фіз.вих. доцент Білерман Й.К.

1. Допущено до захисту

“ ___ ” _____ 2019р. Науковий керівник

підпис

прізвище, ім'я

2.Оцінка захисту _____

“ ___ ” _____ 2019р. Члени комісії

підпис

прізвище, ім'я

підпис

прізвище, ім'я

підпис

прізвище, ім'я

Хмельницький 2019

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Кафедра теорії і методики фізичного виховання і спорту

ЗАВДАННЯ

на виконання курсової роботи з

дисципліни: «теорія і методика дитячого

та юнацького спорту»

Студента Шевчука О.І. Під керівництвом доцента Білєрман Й.К.

Тема курсової роботи: Проблеми травматизму в гімнастиці

План виконання курсової роботи

№	Зміст роботи	Термін виконання
1	Обґрунтування актуальності дослідження	
2	Визначення об'єкту та предмету дослідження	
3	Аналіз наукової літератури з проблеми дослідження	
4	Формулювання висновків	
5	Термін здачі закінченої роботи на кафедру	

Студент _____ Шевчук Олександр

Науковий керівник _____ доцент Білєрман Й.К.

Додаток Б
Приклад оформлення змісту

ЗМІСТ

Вступ.....	3
1 Особливості розвитку підлітків.....	3
1.1 Фізіологічні зміни, характерні для підліткового віку.....	4
1.1.1 Розвиток кістково-м'язової системи підлітків.....	6
1.1.2.Статеві зміни підліткового віку.....	10
1.2 Особливості розвитку психіки підлітків.....	19
1.3 Характеристика фізичних якостей підлітків.....	21
1.3.1 Витривалість у підлітків.....	24
1.3.2 Розвиток сили та швидкості.....	26
1.3.3 Координація та спритність підлітків.....	29
2 Удосконалення розвитку фізичних якостей підлітків у процесі туристсько-краєзнавчої діяльності.....	31
2.1 Шляхи та умови удосконалення фізичних якостей підлітків.....	33
2.2 Удосконалення форм і методів розвитку фізичних якостей.....	37
3 Обґрунтування вибору і характеристика методів та бази дослідно-експериментальної роботи та її організація.....	39
3.1 Обґрунтування вибору і характеристика методів дослідно-експериментальної роботи.....	40
3.2 Характеристика експериментальної та контрольної груп.....	43
4 Результати дослідження та їх обговорення з використанням методів математичної статистики.....	45
Висновки.....	48
Література.....	50
Додаток А (назва).....	52
Додаток Б (назва).....	53

Додаток В
ПРИКЛАДИ
ОФОРМЛЕННЯ БІБЛОГРАФІЧНОГО ОПИСУ
У СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ У ДИСЕРТАЦІЇ
з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Книги: Один автор	1. Бичківський О. О. Міжнародне приватне право : конспект лекцій. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 82 с. 2. Бондаренко В. Г. Немеркнуча слава новітніх запорожців: історія Українського Вільного козацтва на Запоріжжі (1917-1920 рр.). Запоріжжя, 2017. 113 с.
Два автори	1. Аванесова Н. Е., Марченко О. В. Стратегічне управління підприємством та сучасним містом: теоретико-методичні засади : монографія. Харків : Щедра садиба плюс, 2015. 196 с. 2. Батракова Т. І., Калюжна Ю. В. Банківські операції : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 130 с.
Три автори	1. Аніловська Г. Я., Марушко Н. С., Стоколоса Т. М. Інформаційні системи і технології у фінансах : навч. посіб. Львів : Магнолія 2006, 2015. 312 с. 2. Городовенко В. В., Макаренков О. Л., Сантос М. М. О. Судові та правоохоронні органи України : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 206 с.
Чотири і більше авторів	1. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України : станом на 10 жовт. 2016 р. / К. І. Беліков та ін. ; за заг. ред. О. М. Литвинова. Київ : ЦУЛ, 2016. 528 с. 2. Бікулов Д. Т., Чкан А. С., Олійник О. М., Маркова С. В. Менеджмент : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 360 с.
Автор(и) та редактор(и)/упорядники	1. Березенко В. В. PR як сфера наукового знання : монографія / за заг. наук. ред. В. М. Манакіна. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 362 с. 2. Бутко М. П., Неживенко А. П., Пепа Т. В. Економічна психологія : навч. посіб. / за ред. М. П. Бутко. Київ : ЦУЛ, 2016. 232 с.
Без автора	1. 25 років економічному факультету: історія та сьогодення (1991-2016) : ювіл. вип. / під заг. ред. А. В. Череп. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 330 с. 2. Криміналістика : конспект лекцій / за заг. ред. В. І. Галана ; уклад. Ж. В. Удовенко. Київ : ЦУЛ, 2016. 320 с.

Багатотомні видання	<p>1. Енциклопедія Сучасної України / редкол.: І. М. Дзюба та ін. Київ : САМ, 2016. Т. 17. 712 с.</p> <p>2. Лодий П. Д. Сочинения : в 2 т. / ред. изд.: Н. Г. Мозговая, А. Г. Волков ; авт. вступ. ст. А. В. Синицына. Киев ; Мелитополь : НПУ им. М. Драгоманова ; МГПИУ им. Б. Хмельницького, 2015. Т. 1. 306 с.</p>
Автореферати дисертацій	<p>1. Бондар О. Г. Земля як об'єкт права власності за земельним законодавством України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.06. Київ, 2005. 20 с.</p> <p>2. Гнатенко Н. Г. Групи інтересів у Верховній Раді України: сутність і роль у формуванні державної політики : автореф. дис. ... канд. політ. наук : 23.00.02. Київ, 2017. 20 с.</p>
Дисертації	<p>1. Авдєєва О. С. Міжконфесійні відносини у Північному Приазов'ї (кінець XVIII - початок XX ст.) : дис. ... канд. іст. наук : 07.00.01 / Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2016. 301 с.</p> <p>2. Левчук С. А. Матриці Гріна рівнянь і систем еліптичного типу для дослідження статичного деформування складених тіл : дис. ... канд. фіз.-мат. наук : 01.02.04. Запоріжжя, 2002. 150 с.</p>
Законодавчі та нормативні документи	<p>1. Конституція України : офіц. текст. Київ : КМ, 2013. 96 с.</p> <p>2. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. <i>Голос України</i>. 2017. 27 верес. (№ 178-179). С. 10–22.</p>
Архівні документи	<p>1. Лист Голови Спілки «Чорнобиль» Г. Ф. Лепіна на ім'я Голови Ради Міністрів УРСР В. А. Масола щодо реєстрації Статуту Спілки та сторінки Статуту. 14 грудня 1989 р. <i>ЦДАГО України</i> (Центр. держ. архів громад. об'єднань України). Ф. 1. Оп. 32. Спр. 2612. Арк. 63, 64 зв., 71.</p> <p>2. Матеріали Ради Народних комісарів Української Народної Республіки. <i>ЦДАВО України</i> (Центр. держ. архів вищ. органів влади та упр. України). Ф. 1061. Оп. 1. Спр. 8–12. Копія; Ф. 1063. Оп. 3. Спр. 1–3.</p>
Патенти	<p>1. Люмінісцентний матеріал: пат. 25742 Україна: МПК6 C09K11/00, G01T1/28, G21H3/00. № 200701472; заявл. 12.02.07; опубл. 27.08.07, Бюл. № 13. 4 с.</p> <p>2. Спосіб лікування синдрому дефіциту уваги та гіперактивності у дітей: пат. 76509 Україна. № 2004042416; заявл. 01.04.2004; опубл. 01.08.2006, Бюл. № 8 (кн. 1). 120 с.</p>
Препринти	<p>1. Панасюк М. І., Скорбун А. Д., Сплошной Б. М. Про точність визначення активності твердих радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль : Ін-т з проблем безпеки АЕС НАН</p>

	<p>України, 2006. 7, [1] с. (Препринт. НАН України, Ін-т проблем безпеки АЕС; 06-1).</p> <p>2. Шиляев Б. А., Воеводин В. Н. Расчеты параметров радиационного повреждения материалов нейтронами источника ННЦ ХФТИ / ANL USA с подкритической сборкой, управляемой ускорителем электронов. Харьков : ННЦ ХФТИ, 2006. 19 с.: ил., табл. (Препринт. НАН Украины, Нац. науч. центр «Харьк. физ.-техн. ин-т»; ХФТИ2006-4).</p>
Стандарти	<p>1. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація).</p> <p>2. ДСТУ ISO 6107-1:2004. Якість води. Словник термінів. Частина 1 (ISO 6107-1:1996, IDT). [Чинний від 2005-04-01]. Вид. офіц. Київ : Держспоживстандарт України, 2006. 181 с.</p>
Каталоги	<p>1. Історико-правова спадщина України : кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад.: Л. І. Романова, О. В. Земляніщина. Харків, 1996. 64 с.</p> <p>2. Пам'ятки історії та мистецтва Львівської області : кат.-довід. / авт.-упоряд.: М. Зобків та ін.; Упр. культури Львів. облдержадмін., Львів. іст. музей. Львів : Новий час, 2003. 160 с.</p>
Бібліографічні показники	<p>1. Боротьба з корупцією: нагальна проблема сучасності : бібліогр. покажч. Вип. 2 / уклад.: О. В. Левчук, відп. за вип. Н. М. Чала ; Запорізький національний університет. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 60 с.</p> <p>2. Микола Лукаш : біобібліогр. покажч. / уклад. В. Савчин. Львів : Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2003. 356 с. (Українська біобібліографія ; ч. 10).</p>
Частина видання: книги	<p>1. Баймуратов М. А. Имплементация норм международного права и роль Конституционного Суда Украины в толковании международных договоров / М. А. Баймуратов. <i>Михайло Баймуратов: право як буття вченого</i> : зб. наук. пр. до 55-річчя проф. М. О. Баймуратова / упоряд. та відп. ред. Ю. О. Волошин. К., 2009. С. 477–493.</p> <p>2. Гетьман А. П. Екологічна політика держави: конституційно-правовий аспект. <i>Тридцять лет с экологическим правом</i> : избранные труды. Харьков, 2013. С. 205–212.</p>
Частина видання: матеріалів конференцій (тези, доповіді)	<p>1. Антонович М. Жертви геноцидів першої половини ХХ століття: порівняльно-правовий аналіз. <i>Голодомор 1932-1933 років: втрати української нації</i> : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 4 жовт. 2016 р. Київ, 2017. С. 133–136.</p> <p>2. Анциперова І. І. Історико-правовий аспект акту про</p>

	бюджет. <i>Дослідження проблем права в Україні очима молодих вчених</i> : тези доп. всеукр. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 24 квіт. 2014 р.). Запоріжжя, 2014. С. 134–137.
Частина видання: довідкового видання	1. Кучеренко І. М. Право державної власності. <i>Великий енциклопедичний юридичний словник</i> / ред. Ю. С. Шемшученко. Київ, 2007. С. 673. 2. Пирожкова Ю. В. Благодійна організація. <i>Адміністративне право України</i> : словник термінів / за ред.: Т. О. Коломоєць, В. К. Колпакова. Київ, 2014. С. 54–55.
Частина видання: продовжуваного видання	1. Коломоєць Т. О. Оцінні поняття в адміністративному законодавстві України: реалії та перспективи формулювання їх застосування. <i>Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки</i> . Запоріжжя, 2017. № 1. С. 36–46. 2. Левчук С. А., Хмельницький А. А. Дослідження статичного деформування складених циліндричних оболонок за допомогою матриць типу Гріна. <i>Вісник Запорізького національного університету. Фізико-математичні науки</i> . Запоріжжя, 2015. № 3. С. 153–159.
Частина видання: періодичного видання (журналу, газети)	1. Кулініч О. О. Право на освіту в системі конституційних прав людини і громадянина та його гарантії. <i>Часопис Київського університету права</i> . 2007. № 4. С. 88–92. 2. Bletska D. I., Glukhov K. E., Frolova V. V. Electronic structure of 2H-SnSe ₂ : ab initio modeling and comparison with experiment. <i>Semiconductor Physics Quantum Electronics & Optoelectronics</i> . 2016. Vol. 19, No 1. P. 98–108.
Електронні ресурси	1. Влада очима історії : фотовиставка. URL: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/photogallery/gallery?galleryId=15725757& (дата звернення: 15.11.2017). 2. Шарая А. А. Принципи державної служби за законодавством України. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i> . 2017. № 5. С. 115–118. URL: http://lsej.org.ua/5_2017/32.pdf .

Додаток Г
Рекомендовані теми курсових робіт для студентів спеціальності
„Фізична культура і спорт” з теорії і методики дитячого і
юнацького спорту

№	Теми курсової роботи
1	2
1	Основоположники теорії дитячого і юнацького спорту.
2	Охарактеризувати становлення вітчизняної теорії і методики дитячого та юнацького спорту.
3	Зміст та структуру багаторічної спортивної підготовки.
4	Спорт як вид діяльності.
5	Принципи системи підготовки спортсменів.
6	Особливості виховання в спорті учня молодшого шкільного віку.
7	Особливості виховання в спорті учня середнього шкільного віку.
8	Особливості виховання в спорті учня старшого шкільного віку.
9	Характеристика дидактичних принципів навчання і виховання в системі спортивної підготовки дітей та підлітків
10	Засоби і методи розвитку силових якостей
11	Засоби і методи розвитку швидкісних якостей
12	Загальна витривалість і методика її розвитку
13	Загальна витривалість і методика її розвитку (на прикладі своєї спеціалізації)
14	Засоби і методи розвитку гнучкості
15	Засоби і методи розвитку координаційних якостей
16	Особливості загальної величини тренувального навантаження для дітей та підлітків.
17	Охарактеризувати найбільш активний темп приросту фізичних здібностей дітей, підлітків та юнаків.
18	Проаналізувати особливості величини фізичного навантаження в різні вікові періоди (молодш. шк. вік, підлітковий, юнацький вік).
19	Визначити співвідношення засобів вибіркової спрямованості на етапі початкової підготовки юних спортсменів.
20	Визначити співвідношення засобів вибіркової спрямованості на етапі попередньо-базової підготовки юних спортсменів.
21	Визначити співвідношення засобів вибіркової спрямованості на етапі спеціально-базової підготовки юних спортсменів.
22	Особливості загальної величини тренувального навантаження для дітей та підлітків.

**Продовження таблиці Г.1 Теми курсових робіт з теорії і методики
дитячого та юнацького спорту**

24	Методи спортивного тренування.
25	Охарактеризувати типи занять.
26	Характеристика мікроциклів підготовки спортсменів.
27	Особливості застосування мікроциклів на різних етапах багаторічної спортивної підготовки.
28	Характеристики мезоциклів підготовки.
29	Особливості поєднання мікроциклів у мезоциклі підготовки (обраного виду спорту).
30	Структура макроциклу і зміст його періодів підготовки.
31	Особливості перспективного, поточного і оперативного планування підготовки спортсменів.
32	Методи планування в спорті.
33	Організаційно-методичні положення перспективного планування спортивної підготовки.
34	Особа тренера в сучасному спорті і його функціональні обов'язки